

godtgørelse således, at disse indgår til arbejdsløsheds-kasserne i tide til, at disse kan påse, at ledige, som ønsker at deltage i arbejdsmarkedsuddannelse, enten opfylder betingelserne for selv at henvende sig, eller har aftalt deltagelsen med arbejdsformidlingen som led i en handlingsplan.

Desuden vil uddannelsesstederne fremover skulle orientere arbejdsformidlingen og de uddannelsessøgende om, hvilke uddannelsesforløb de kan tilbyde, som er rettet imod flaskehalsområder eller områder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Hensigten med at begrænse lediges adgang til uddannelsesorlov og AMU-godtgørelse er en effektivisering og målretning af uddannelsesindsatsen over for ledige. Forslaget vil medføre mindredgifter til uddannelsesorlovsydelse og AMU-godtgørelse, og til gengæld merudgifter til uddannelsesgodtgørelse og aktivrammen.

Forslaget om at afskære kontanthjælpsmodtagere fra at modtage AMU-godtgørelse skønnes at medføre offentlige besparelser på ca. 100 millioner kr. i 1999 og frem.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om at målrette lediges uddannelse tilsiger at forøge arbejdsudbuddet og dermed give virksomhederne bedre muligheder for at få den arbejdskraft, der er behov for, lige som flaskehalstilbøjeligheder kan modvirkes gennem arbejdsformidlingens forøgede muligheder for at give ledige målrettede uddannelsstilbud som led i en handlingsplan. Samtidig kan det antages, at lediges fortsatte adgang til en kortere periode med uddannelse efter eget valg medvirker til en smidig ansættelsesproces, da en ledig frit vil kunne aftale et opkvalificerende kursus med den kommende arbejdsgiver, inden det nye job tiltrædes.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget er et led i målretningen af uddannelsesindsatsen for de ledige, hvilket i sig selv ikke umiddelbart har ligestillingsmæssige konsekvenser. Imidlertid er der en tendens til, at kortuddannede ledige kvinder i lidt højere grad end mænd søger mod almene, ikke erhvervskompetencegivende uddannelsesforløb, hvilket for nogen ledige uden tvivl er både nødvendigt og fornuftigt, mens det for andre ikke forøger beskæftigelsesmulighederne. I de sidstnævnte tilfælde, hvor den ledige måske alligevel på egen hånd ville søge mod de almene og folkeoplysende forløb, vil arbejdsformidlingen nu have en mulighed for at påvirke valget ved at præsentere andre og mere erhvervsrettede

muligheder. Dermed kan forslaget have en vis opkvalificerende effekt over for ledige kvinder.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1

Som følge af bestræbelserne på at målrette og effektivisere uddannelsesindsatsen for ledige foreslås det, at ledige i dagpengeperioden fremover kun får adgang til op til 6 ugers selvvalgt uddannelsesorlov, hvor der i øjeblikket er adgang til 52 uger. Ledige, som måtte have ønske om eller behov for uddannelse ud over 6 uger, skal træffe aftale med arbejdsformidlingen, og uddannelsen skal gives som et tilbud i forbindelse med en handlingsplan. Ledige, som befinder sig i aktivperioden, vil ikke længere have adgang til uddannelsesorlov, men skal altid aftale uddannelsesforløb med arbejdsformidlingen i forbindelse med en handlingsplan.

For beskæftigede, såvel lønmodtagere som selvstændige, medfører forslaget ingen ændringer i adgangen til uddannelsesorlov.

I øvrigt er der ikke sket indholdsmæssige ændringer af bestemmelserne i § 2, men for klarhedens skyld er der sket en tydeligere opdeling af bestemmelserne for henholdsvis beskæftigede og ledige.

De nuværende bestemmelser om lediges adgang til uddannelse og om fastsættelse af nærmere regler herom foreslås ophæves.

Desuden foreslås det, at udtrykket »godkendt offentlige uddannelser« erstattes af »uddannelse«, da den nuværende formulering giver et fejlagtigt indtryk af, at der er mulighed for at få en uddannelse godkendt som berettigende til uddannelsesorlov, hvilket ikke er tilfældet.

Til nr. 2

Bestemmelsen er ny, og det siges her, hvilke uddannelses- eller kursusforløb orlov til uddannelse skal anvendes til. For ledige, som ønsker at gå på selvvalgt uddannelse, og for beskæftigede, både lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, må det formodes, at deres uddannelsesbehov kan have et såvel kortsigtet som langsigtet erhvervsperspektiv. Derfor vil disse grupper have behov for at deltage i udviklings- og jobkvalificerende uddannelse, som kan forbedre deres jobmuligheder i bred forstand. Dette er søgt tilkendegivet i det nye stk. 1.